

II. В Я К Я Ф Е.

§. 199. Кафе-то е зрно издръжаемо въ плода отъ дръво-то познато подъ него-то имя. Кафано-то дръво е всегда зѣлено и възвышавало отъ 15 до 20 ногы (крака); обработваніе-то му сполучава въ мѣста-та что сѣ помежду тропици-ты, въ островъ Бурконж, въ Французскъ-тѣхъ и Голандикъ-тѣхъ Гуйанжъ въ всички Антильскы островѣ и найпаче въ Аравіѣ, кога-то е възрѣтинъ отечество на това растѣніе. Кафано-то дръво сѣка сѣ плодъ или сѣ приажданіе вѣтви (клонове), а приноси плодъ сѣдѣзъ 4 или 5 години. Главный кафеверъ става по Маїа, и като отпослѣ сѣ изрѣшати плодове-ти притискатѣ сѣ каменны цилиндры и така излазати две-ти зрна что сѣ нахуждати въ блѣкъ плодъ, кон-то като сѣ наново изрѣшати прѣдаватѣ въ троговиѣ-тѣхъ.

Кафано-то зрно има краскъ жѣлтиникъвъ, и клони тѣ на чрно, тѣ на зелено, лѣко е, упруго (эластическо), хрупкаво, и има уханіе растително, из ароматно.

Не е точно извѣстно вѣмѣ-то отъ кое-то е начило кафе-то да сѣ употреблава като питіе. Въ XV-й вѣкъ появляватѣ прѣви-ти знакове отъ употребленіе-то му, и прѣво-то описаніе за това произведеніе нахуждали въ едно описаніе отъ нѣкого Венеціанца алкараж обнародовало на 1591. Европѣици-ти прѣхъ употребленіе-то кафе отъ Азіатици-ты; окще-то употребленіе кафе ичѣнжало въ Цариградъ въ вѣмѣ-то кога-то царовалъ Рилскы Сулейманъ на 1554; а сѣдѣзъ единъ почти вѣкъ възело сѣ въ Франціѣ и въ Лондонъ отъ пѣтинци отъ вѣсгоки. Голандѣици-ти, кон-то въ оныя вѣмѣна были най-отличенъ народъ въ троговиѣ-тѣхъ между други-ты Европѣици, прѣносили отъ Аравіѣ кафе-то, и еще прѣдѣдхъ това растѣніе изъ Аравіѣ въ свое-то отечество; отъ погадени-ты кафаны дръва въ Батавіѣ проводн-